

[Søren P. Larsen.]

visningen og tilmed en Koncentration, der vil betyde baade billigere og bedre Undervisning for de kommende Lærere, og jeg tror, at jeg ikke er ene om at afvente med Interesse de Oplysninger, den højtærede Minister vil kunne give i saa Henseende.

Den højtærede Undervisningsminister har i Sommer nedsat et saakaldt snævert sagkyndigt Udvalg, som skulde gennemgaa Skolebøger og stille Forslag om en Revision „i videnskabelig, kulturhistorisk og fredsvendig Aand“. Udvalgets Sammensætning har givet Anledning til en ikke ringe Omtale i Dagbladene i Sommerens Løb. Mange finder f. Eks., at der næsten er for megen Videnskab i denne lille snævre Kommission eller Udvalg. Endvidere har det ogsaa været galt med et enkelt af Medlemmerne af denne Kommission.

„Fyns Venstreblad“, Regeringens Støtteorgan paa Fyn, har ikke været helt tilfreds med, at Folketingsmand Bomholt er blevet Medlem af Udvalget; det skal være en Litteraturhistorie, det ærede Medlem har udgivet, som Bladet er blevet noget forfærdet over: Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier af „Fyns Venstreblad“ for 14. August i Aar. Denne Litteraturhistorie, skriver Fyns Venstreblad,

„som „Social-Demokraten“ bl. a. har karakteriseret som Bebuderen af en Nytid i dansk Litteraturkritik, indtager en enestaaende Stilling derved, at den vurderer Litteraturens Mænd efter Maalestokken „Er De Socialdemokrat — ja eller nej!“ Store Aander bliver af Bomholt sat hen i Skammekrogen som unyttige for den klassebevidste Proletar — mindre kendte Skribenter pustes op til uanede Formater.

Vi gaar dog ud fra, at den Skolebogsrevision, der skal finde Sted, aller væsentligst skal omfatte Historieundervisningen og dens hidtidige Vildskud, saaledes at man vel ikke paa Grund af Hr. Bomholts Tilstedevarelse i Kommissionen behøver at nære Frygt for et Forsøg paa ogsaa overfor Skolebørnene at omkalfatre vort danske Parnas og hejse Tendensens knaldrøde Fane over Poesiens og Digtningens Tinder“.

Jeg er nødt til udtrykkelig at gøre opmærk-

som paa, at det er det radikale Blad paa Fyn, der har skrevet dette, saa man forstaar jo, at der har ikke været lige stor Begejstring indenfor de allieredes Rækker i den Sommer, der er gaaet.

Jeg vil ikke udtale mig fordømmende om Udvalgets Virksomhed, jeg vil afvente Resultatet, der en Gang kommer ud af Udvalgets Arbejde — til den Tid skal vi nok tage Stilling til det Resultat, som da vil foreligge —, men jeg vil gerne understrege, at hvis den højtærede Undervisningsminister venter sig meget af Udvalget, saa kan der let senere komme adskillige Skuffelser.

Jeg tror slet ikke, det bliver saa let at revidere Skolebøger i videnskabelig, kulturhistorisk og fredsvendig Aand, og jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at tage praktiske Folk, Skolefolk, Kvinder eller Mænd, ind i dette Udvalg og dette Arbejde. Det vilde have været af stor Betydning, om der var kommet praktiske Folk med heri. Nu skal Udvalget, hvoraf kun de to Medlemmer har direkte Tilknytning til Folkeskolen, i Gang med at revidere Skolebøgerne.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, hvordan denne Revision skal foregaa. Hvis man nu f. Eks. finder en Historiebog, en Læsebog, der trænger til Revision, hvordan vil man saa bære sig ad? Skal det ske paa den Maade, at Forfatteren af denne Bog faar at vide, at de og de Rettelser maa han foretage i sin Bog? Og hvis han nu ikke vil, hvis han ikke er lydig, hvad saa? Eller hvis Forfatteren er død, kan man saa lade hans Enke eller Arvinger eller Forlaget fuldkommen omrevidere den Bog, som han har givet i sin Tid?

Jeg er bange for, at det, som man fra Ministerens Side har tænkt ved dette Udvalgs Nedsættelse, i Virkeligheden er gaaet længere ud, idet nemlig Ministeren sandsynligvis har tænkt sig, at naar Revisionen af Skolebøger var foretaget, saa skulde man ogsaa til at autorisere og paa den Maade have Haand i Hanke med, hvilke Bøger der skal bruges i Folkeskolen.

Jeg ser nemlig saaledes paa det, at det ikke alene er Bøgernes Indhold, som det kommer an paa, men det er nok saa meget Brugen af Bøgerne, det kommer an paa.